

Fakulta právnická Západočeské univerzity v Plzni
Katedra forenzních disciplín
Posudek oponenta

Téma bakalářské práce: Etika advokáta
Jméno autorky: Bronislava Játiová
Oponent: JUDr. Kristýna Spurná

Bakalářská práce má osm částí, počítaje v to úvod, závěr a cizojazyčné resumé, a neobsahuje žádné přílohy. Práce je doplněna formálně správným seznamem použité literatury. Poznámkový aparát je po formální stránce v pořádku, naznačuje ale, že autorka z velké části jen kompilovala již dříve prezentované závěry odborné literatury. Podivná je poznámka pod čarou na str. 13, kde je text advokátního slibu přejímán ze zprostředkovaného zdroje.

Bakalářská práce obsahuje přiměřené množství gramatických a interpunkčních chyb a překlepů, dle názoru oponentky se jedná spíše o excesy, ale je nutno podotknout, že zpětnou kontrolou bylo možno tato negativa eliminovat. Ne úplně šťastné je použití pojmu vyšetřovatel na straně 11 či absence zmínky o advokacii vykonávané ve společnosti s ručením omezeným na straně 13.

Autorka se ne vždy vyjadřuje právním jazykem a volí volnější formu, není to však v takovém množství, že by se už nejednalo o odbornou práci. Také některé formulace autorky nejsou úplně výstižné, ale z kontextu celé práce je zřejmé, co má autorka na mysli. Autorka místy utíká od zvoleného tématu, markantní je to zejména na kapitole „Etika advokáta v čase“. Rovněž vymezení advokáta na straně 12 je zvláštní a oponentka k němu dodává, že účelem zákonné definice jistě není to, aby z ní vyplynulo, čím se advokát zabývá, ale spíše kdo advokátem je.

Autorka předkládá několik tezí, které musí oponentka zmínit, a které by mohly být předmětem diskuze při obhajobě práce.

Na straně 8 je zmíněno, že počátky práva sahají až do dob římské říše, ale advokátní etika a její podoba procházela vývojem až od založení České advokátní komory. Je tomu skutečně tak?

Na straně 10 je zmíněno, že klient předpokládá, že advokát je člověk slušný, poctivý a čestný, což udává zmíněná etika. Má tomu oponentka rozumět tak, že advokát je slušný, poctivý a čestný jen v důsledku etických norem?

Na straně 13 autorka uvádí, že podle obecného mínění je advokát osoba, kterou je třeba vyhledat, když máme právní problém. Je tomu v praxi skutečně tak? Nebo je přílehlavější úvaha ze strany 38?

V poznámce pod čarou č. 9 na straně 13 je charakterizován advokátní koncipient. Je tato charakteristika přesná?

Na straně 15 stojí, že etické normy nejsou vymáhány institucemi. A jak jsou tedy vymáhány, jsou-li vůbec vymáhány?

Na několika místech práce je v celkem pozitivním duchu pojednáváno o tom, že charita je u advokátů běžnou věcí a tradicí. Jak na to autorka osobně nahlíží?

Závěrem musí oponentka vyjádřit svůj nesouhlas s principy zpracování jednotlivých práv a povinností advokáta. Autorka dala nepochopitelně obrovský důraz na Etické desatero začínajícího advokáta vypracované A. Krskovou, byť tento elaborát volí velmi laickou formu. V této souvislosti bylo jistě namístě držet se konkrétních předpisů a z nich vyplývajících práv a povinností. Na

oponentku totiž bohužel působí ono Etické desatero začínajícího advokáta jako samotné jádro bakalářské práce, a to je naprosto nevhodné.

Předloženou práci doporučuji k ústní obhajobě a předběžně ji hodnotím jako velmi dobrou až dobrou v závislosti na průběhu obhajoby. V jejím rámci se autorka pokusí kromě vlastní obhajoby o zodpovězení shora nastíněných otázek.

V Plzni dne 30.4.2012

JUDr. Kristýna Spurná